

det skal hr. Keld Albrechtsen ikke være bekymret for, for det er vi sandelig ikke indstillet på, og det mener vi slet ikke skal ske osv. Det er jo ikke sikkert, de er ministre ret meget længere, men det kommer jo til at bero på fremtiden.

Kl. 9.45

Men jeg er glad for, at ministeren siger – og det tror jeg da på, når han siger det – at det ønsker han ikke skal ske. Jeg kan bare ikke se, at aftalen forhindrer, at det vil ske på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare gøre det klart, at den aftale, partierne har indgået, betyder, at på et senere tidspunkt – det er altså på den anden side af 2015, det kan ikke komme på tale inden – er konstruktionen sådan, at hvis det ligger i fusionsaftalen med formandskabet, at der er en majoritet til den danske stat i holdingselskabet, kan det ikke komme på tale. Og at DONG-Elsam skulle købe hele Vattenfall af den svenske stat, anser jeg som fuldstændig urealistisk.

Men den aftale, der ligger nu, og som er baggrunden for L 99, gør, at der i hvert fald overhovedet ikke sker noget de næste 10 år, som kan medføre en fusion mellem Vattenfall og et nyt, fusioneret selskab i Danmark. Det vil ikke kunne lade sig gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 111 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KD) mod 1 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 27/10 2004. Første behandling 12/11 2004. Betænkning 30/11 2004. Anden behandling 7/12 2004. Tillægsbetænkning 14/12 2004).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Søren Krarup (DF):

Jeg har lovet mig selv, at jeg vil gå på talerstolen, hver gang indfødsretten er på dagsordenen, og som gamle Cato gentage, at i øvrigt mener jeg – ikke at Kartago skal ødelægges, for det vil være en smule for sent – at betingelserne for at opnå dansk indfødsret skal strammes så meget, at indfødsretten kun gives til dem, der er den værdig.

Det er efter vores mening en katastrofe, at man i to årtier har ladet titusindvis af fremmede få indfødsret – folk, som ikke kunne tale et ordentligt dansk, som for manges vedkommende havde begået kriminalitet, og som ofte havde stor gæld til det offentlige. På de sidste to punkter er der blevet strammet kraftigt op med regeringens og vores aftale fra maj 2002, men dansk-kundskaberne er fortsat helt utilstrækkelige til at kunne varetage den stemmeret til Folketinget, der følger med indfødsretten. Derfor mener jeg, at reglerne for opnåelse af dansk indfødsret skal ændres således, at Folketinget kan tildele den med god samvittighed.

I den forbindelse har jeg lyst til at sige, at årsagen til den nationale ulykke, som indvandringspolitikken er ved at udvikle sig til – hvor ytringsfriheden trues, hvor tæskehold og terror breder sig, og hvor det danske samfund er ved at blive splittet op i to dele, der betragter hinanden med mistro og modvilje – er en følge af det lave niveau i dette Ting. Forholdet er jo, at viden om principielle eller åndelige sammenhænge har været lig nul i adskillige generationer. Hvem vidste besked om forholdet imellem kristendom